

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จังหวัดชุมพร

ไตรมาสที่ 4 : ตุลาคม – ธันวาคม พ.ศ. 2567

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร
จังหวัดชุมพร

ไตรมาสที่ 4 : ตุลาคม – ธันวาคม 2567

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร
สำนักงานสถิติแห่งชาติ
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

คำนำ

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้เริ่มจัดทำโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร มาตั้งแต่ พ.ศ. 2506 ในช่วง พ.ศ. 2514 - 2526 ได้ทำการสำรวจปีละ 2 รอบ โดยรอบแรกเป็นการสำรจนอกฤดูการเกษตร ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม รอบที่ 2 เป็นการสำรวจในฤดูการเกษตรระหว่างเดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน และช่วง พ.ศ. 2527 - 2540 ทำการสำรวจเป็นปีละ 3 รอบ คือ รอบที่ 1 สำรจนในเดือนกุมภาพันธ์ รอบที่ 2 สำรจนในเดือนพฤษภาคม รอบที่ 3 สำรจนในเดือนสิงหาคม และช่วง พ.ศ. 2541 - 2543 ทำการสำรวจเพิ่มขึ้นอีก 1 รอบ เป็นรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน ซึ่งทำให้ได้ข้อมูลเป็นรายไตรมาส

ตั้งแต่ พ.ศ. 2544 เป็นต้นไป การสำรวจโครงการนี้ได้จัดทำเป็นรายเดือนทุก ๆ เดือน ส่วนการเสนอผลการสำรจนนั้น ใน พ.ศ. 2544 นำเสนอผลทุกเดือน ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม ได้นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจครั้งละ 3 เดือน มาประมวลผลและหาค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ (ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ 3 เดือน) ซึ่งผลของการสำรวจจะสะท้อนถึงค่าประมาณของเดือนที่อยู่กึ่งกลางคาบเวลาสำรจนนั้น ๆ และการเสนอผล ตั้งแต่ พ.ศ. 2545 เป็นต้นไป จะนำเสนอปีละ 4 ฉบับเป็นรายไตรมาส สำหรับผู้ที่ต้องการใช้ข้อมูลเป็นรายเดือน สามารถติดต่อขอข้อมูลได้ที่สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร

สำหรับรายงานฉบับนี้เป็นการเสนอผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 4 ปี 2567 ของจังหวัดชุมพร ที่ได้ดำเนินการสำรวจระหว่างเดือนตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2567

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	II
สารบัญ	III
สารบัญตาราง	IV
อินโฟกราฟิก	V
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	VI
บทที่ 1 บทนำ	
1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์	1
2. คุ่มรวม	2
3. สัปดาห์แห่งการสำรวจ	2
4. คำอธิบายศัพท์/แนวคิด/คำจำกัดความ	2
บทที่ 2 สรุปผลการสำรวจ	
1. ลักษณะของกำลังแรงงาน	7
2. การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	8
3. กำลังแรงงานที่ป็นผู้มีงานทำ	8
3.1 อาชีพ	8
3.2 อุตสาหกรรม	9
3.3 การศึกษา	10
3.4 สถานภาพการทำงาน	11
3.5 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	12
4. การว่างงาน	13
5. การเสมือนว่างงาน	14
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ระเบียนวิธี	16
ภาคผนวก ข ตารางสถิติ	18

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	II
สารบัญ	III
สารบัญตาราง	IV
อินโฟกราฟิก	V
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	VI
บทที่ 1 บทนำ	
1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์	1
2. คุ่มรวม	2
3. สัปดาห์แห่งการสำรวจ	2
4. คำอธิบายศัพท์/แนวคิด/คำจำกัดความ	2
บทที่ 2 สรุปผลการสำรวจ	
1. ลักษณะของกำลังแรงงาน	7
2. การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน	8
3. กำลังแรงงานที่ป็นผู้มีงานทำ	8
3.1 อาชีพ	8
3.2 อุตสาหกรรม	9
3.3 การศึกษา	10
3.4 สถานภาพการทำงาน	11
3.5 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	12
4. การว่างงาน	13
5. การเสมือนว่างงาน	14
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ระเบียบวิธี	16
ภาคผนวก ข ตารางสถิติ	18

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง ก จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ	7
ตาราง ข จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ	8
ตาราง ค จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ	9
ตาราง ง จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ	10
ตาราง จ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ	11
ตาราง ฉ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ	12
ตาราง ช จำนวนและอัตราการว่างงานของประชากร จำแนกตามเพศ	13
ตาราง ซ อัตราการว่างงานของประชากรไตรมาสที่ 4 ปี 2563 – 2567	13
ตาราง ฌ จำนวนและร้อยละของผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ	14

สรุปผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดชุมพร ไตรมาส 4/2567

ผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป
402,449 คน

ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน
288,964 คน

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน
113,485 คน

ผู้มีงานทำ 287,167 คน

ทำงานบ้าน 43,664 คน

ผู้ว่างงาน 1,797 คน

เรียนหนังสือ 29,415 คน

ผู้รอฤดูกาล - คน

เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้ 31,026 คน

ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ/ผู้ป่วย/ผู้พิการ 4,660 คน

อื่น ๆ 4,720 คน

ร้อยละของผู้มีงานทำ
จำแนกตามระดับการศึกษา

23.1 ประถมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนปลาย 21.3

19.9 มหาวิทยาลัย

มัธยมศึกษาตอนต้น 18.2

15.6 ต่ำกว่าประถมศึกษา

ไม่มีการศึกษา 1.9

ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ

56.8 เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง

16.6 การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์

6.1 การผลิต

5.2 ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร

3.2 การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

2.6 การก่อสร้าง

2.3 การศึกษา

2.0 การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า

1.7 กิจกรรมด้านสุขภาพและสังคมสงเคราะห์

1.2 กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ

0.8 กิจกรรมทางการเงินและประกันภัย

1.5 อื่น ๆ

อัตราการว่างงาน :

0.6

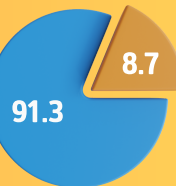
ชาย 0.9

หญิง 0.3

ผู้เสมือนว่างงาน :

33,357 คน

ภาคเกษตร

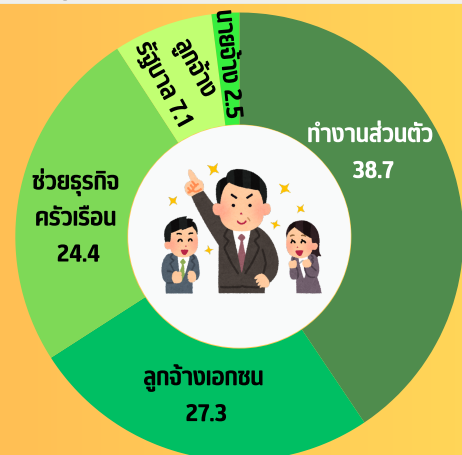

นอกภาคเกษตร

ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้ทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมง โดยคิดจากผู้ที่อยู่ในภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ที่อยู่นอกภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงาน

ร้อยละของผู้มีงานทำสูงสุด 5 อันดับแรก
จำแนกตามอาชีพ

48.5

ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้าน
การเกษตร ป่าไม้ และประมง

พนักงานบริการ
และเจ้าหน้าที่สินค้า

16.7

15.2

ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน

ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงาน
ที่เกี่ยวข้อง

6.0

3.6

ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ

<http://chumphon.nso.go.th>

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร

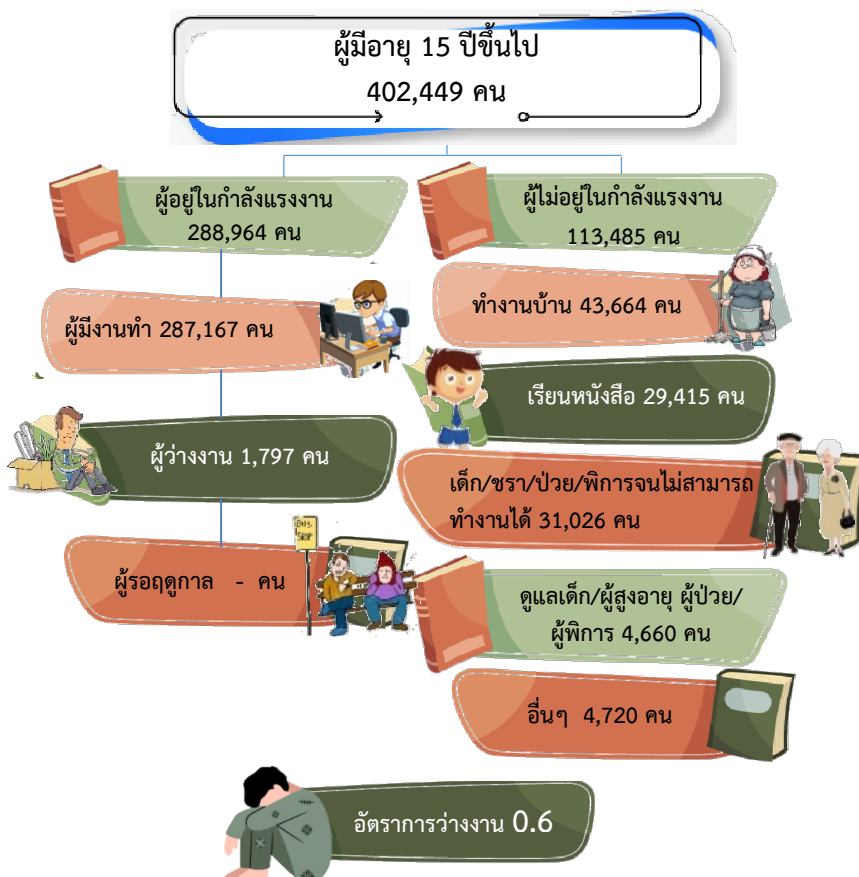
0 7751 1701

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 4 พ.ศ. 2567 จังหวัดชุมพร

แผนผังการจำแนกประชากรตามสถานภาพแรงงาน
การสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาส 4 พ.ศ. 2567 จังหวัดชุมพร

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพรได้ทำการสำรวจ ภาวะการทำงานของประชากร ไตรมาสที่ 4 : ตุลาคม – ธันวาคม 2567 เพื่อให้ทราบถึงภาวะการทำงานและ การว่างงานของประชากร ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

1) ลักษณะของกำลังแรงงาน

จากผลการสำรวจ พบว่า จังหวัดชุมพรมีจำนวน ผู้ที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไปทั้งสิ้น 402,449 คน โดยเป็นผู้อยู่ใน

กำลังแรงงาน 288,964 คน ประกอบด้วย ผู้ปฏิบัติงาน 287,167 คน ผู้ว่างงาน 1,797 คน หรือคิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 0.6 ผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงานที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป มีประมาณ 113,485 คน ประกอบด้วย ผู้ทำงานบ้าน 43,664 คน เรียนหนังสือ 29,415 คน เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้ 31,026 คน ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ผู้พิการ 4,660 คน และอื่น ๆ ประมาณ 4,720 คน

แผนภูมิ 1 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามอาชีพ

2) ลักษณะของอาชีพ

จากผลการสำรวจ พบว่า ประชากรร้อยละ 48.5 ของผู้มีงานทำ เป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในการเกษตร ป่าไม้ และประมง รองลงมา คือ พนักงานบริการและผู้นำสายสินค้าร้อยละ 16.7 ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐานร้อยละ 15.2 ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ร้อยละ 6.0 ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในอาชีพอื่น ๆ ไม่เกินร้อยละ 13.6

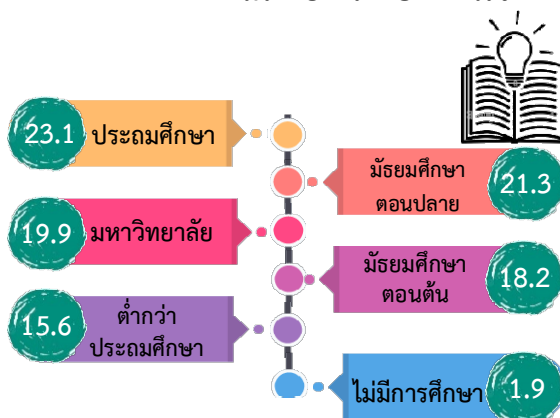
แผนภูมิ 2 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามอุตสาหกรรม

3) ลักษณะของอุตสาหกรรม

จากผลการสำรวจ พบว่า ร้อยละ 56.8 ของผู้มีงานทำเป็นผู้มีงานทำในสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง รองลงมา คือ ผู้ทำงานในสาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ ร้อยละ 16.6 การผลิต ร้อยละ 6.1 ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ร้อยละ 5.2 การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ ร้อยละ 3.2 การก่อสร้าง ร้อยละ 2.6 การศึกษา ร้อยละ 2.3 การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ร้อยละ 2.0 กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ ร้อยละ 1.7 กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ ร้อยละ 1.2 สำหรับกิจกรรมทางการเงิน และการประกันภัย ร้อยละ 0.8 ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในอุตสาหกรรมประเภทอื่น ๆ อีก ร้อยละ 1.5

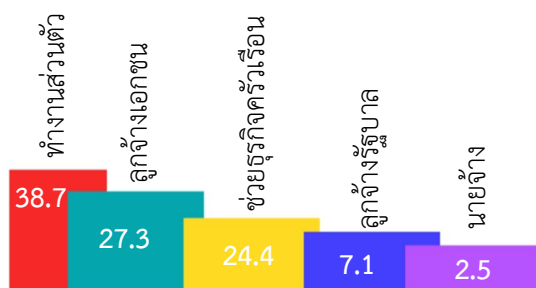
แผนภูมิ 3 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

4) ลักษณะของการศึกษา

จากผลการสำรวจ พบว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 23.1 รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 21.3 ระดับมหาวิทยาลัย ร้อยละ 19.9 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 18.2 ต่ำกว่าประถมศึกษา ร้อยละ 15.6 ส่วนผู้มีงานทำที่ไม่มีการศึกษา มีเพียงร้อยละ 1.9 เท่านั้น

แผนภูมิ 4 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามสถานภาพการทำงาน

5) ลักษณะของสถานภาพการทำงาน

จากผลการสำรวจ พบว่า สถานภาพการทำงานส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ทำงานส่วนตัว ร้อยละ 38.7 รองลงมา เป็นลูกจ้างเอกชน ร้อยละ 27.3 ผู้ช่วยธุรกิจครัวเรือน ร้อยละ 24.4 ผู้มีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้างรัฐบาล ร้อยละ 7.1 ส่วนผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็นนายจ้าง มีสัดส่วนต่ำสุดเพียง ร้อยละ 2.5

แผนภูมิ 5 ร้อยละของผู้มีงานทำจำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

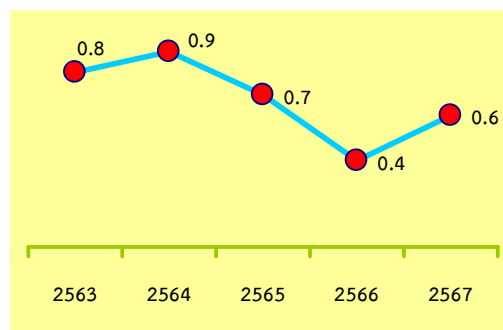

หมายเหตุ : 0.0 ข้อมูลมีน้อย

6) ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

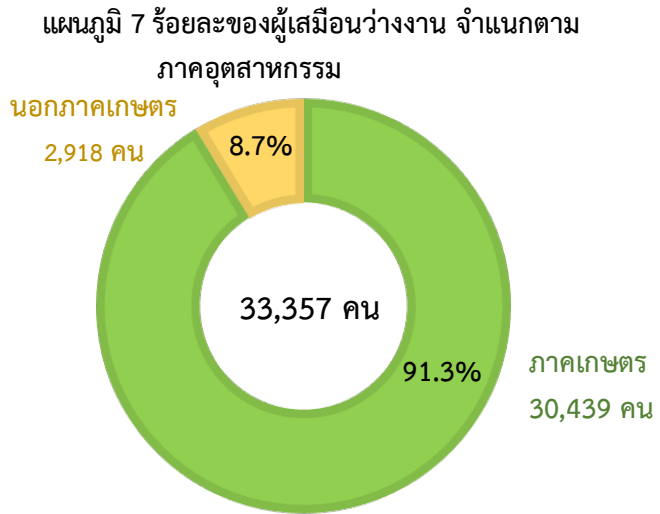
จากการสำรวจ พบว่า ในจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดเป็นผู้ที่ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์สูงสุด ร้อยละ 34.0 รองลงมา คือ ผู้ที่ทำงาน 35 - 39 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 16.7 ผู้ที่ทำงาน 30 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 15.7 ผู้ที่ทำงาน 20 - 29 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 15.2 ผู้ที่ทำงาน 50 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ร้อยละ 10.5 ผู้ที่ทำงาน 10 - 19 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ร้อยละ 7.6 สำหรับผู้ที่ทำงานน้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์มีเพียง ร้อยละ 0.3 และผู้ที่ทำงาน 1 - 9 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีเพียงเล็กน้อย

แผนภูมิ 6 อัตราการว่างงานของประชากร ไตรมาส 4 ปี 2563 - 2567

7) ภาวะการว่างงานของประชากร

จากผลการสำรวจ พบว่า ไตรมาส 4 ปี 2567 มีผู้ว่างงานประมาณ 1,797 คน หรือคิดเป็นอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.6 เมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี พ.ศ. 2563 - 2567 พบว่า ปี 2564 มีอัตราการว่างงานสูงสุด ร้อยละ 0.9 รองลงมาปี 2563 มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.8 ปี 2565 มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.7 และปี 2567 มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.6 สำหรับปี 2566 มีอัตราการว่างงานต่ำสุด ร้อยละ 0.4

8) การเสมือนการว่างงาน

จากการสำรวจข้อมูลไตรมาสที่ 4 ปี 2567 พบว่า
มีผู้เสมือนว่างงาน ประมาณ 33,357 คน อยู่ในภาคเอกชน
จำนวน 30,439 คน คิดเป็นร้อยละ 91.3 และอยู่นอก
ภาคเอกชน จำนวน 2,918 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ทำการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วประเทศอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2506 โดยในช่วงแรกทำการสำรวจปีละ 2 รอบ และใน พ.ศ. 2527 ถึง พ.ศ. 2540 ได้ทำการสำรวจปีละ 3 รอบ โดยรอบที่ 1 ทำการสำรวจในเดือนกุมภาพันธ์ เป็นช่วงหน้าแล้งนอกฤดูการเกษตร รอบที่ 2 สำรวจในเดือนพฤษภาคม เป็นช่วงที่กำลังแรงงานใหม่ที่เพิ่งสำเร็จการศึกษาเริ่มเข้าสู่ตลาดแรงงาน รอบที่ 3 สำรวจในเดือนสิงหาคม เป็นช่วงฤดูการเกษตร และต่อมาใน พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา ได้เพิ่มการสำรวจอีก 1 รอบ รวมเป็น 4 รอบ โดยทำการสำรวจในเดือนพฤศจิกายนของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงฤดูการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร ทั้งนี้ เพื่อเป็นการนำเสนอข้อมูลที่สะท้อนถึงภาวะการทำงาน การว่างงานและการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ของประชากรทั้งประเทศเป็นรายไตรมาสและต่อเนื่อง ครบทุกช่วงเวลาของปี

เนื่องจากความจำเป็นต้องการใช้ข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายในระดับจังหวัดมีมากขึ้น สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2537 ทั้งนี้เพื่อให้สามารถนำเสนอข้อมูลในระดับจังหวัดได้ โดยเสนอเฉพาะรอบการสำรวจของเดือนกุมภาพันธ์ และเดือนสิงหาคมเท่านั้น การสำรวจรอบที่ 4 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2541 ซึ่งจัดทำเป็นครั้งแรกได้เสนอผลในระดับจังหวัดด้วย และตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 เป็นต้นมา ผลการสำรวจทั้ง 4 รอบได้เสนอผลในระดับจังหวัด

หลังจากเกิดภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจกลางปี 2540 ความต้องการใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผนและกำหนดนโยบายด้านแรงงานมีมากขึ้น และเร่งด่วนขึ้นในปี พ.ศ. 2544 จึงได้เริ่มดำเนินการสำรวจเป็นรายเดือนแล้วนำข้อมูล 3 เดือนรวมกันเพื่อเสนอข้อมูลเป็นรายไตรมาส โดยข้อมูลที่สำคัญสามารถนำเสนอในระดับจังหวัด สำหรับข้อมูลของเดือนที่ตรงกับรอบการสำรวจเดิม คือ ข้อมูลเดือนกุมภาพันธ์ พฤษภาคม และ สิงหาคม ได้จัดทำสรุปผลการสำรวจเฉพาะข้อมูลที่สำคัญ เพื่อสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลแต่ละรอบของปีที่ผ่านมาได้ และการสำรวจตั้งแต่เดือนกันยายน พ.ศ. 2554 เป็นต้นมา สามารถนำเสนอผลการสำรวจเป็นรายเดือนทุกเดือน โดยสามารถเสนอผลในระดับภาคเท่านั้น เนื่องจากตัวอย่างไม่มากพอที่จะนำเสนอในระดับย่อยกว่านี้ และในขณะเดียวกัน ได้มีการปรับอายุผู้อยู่ในกำลังแรงงาน 13 ปีขึ้นไปเป็น 15 ปีขึ้นไป เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมายการใช้แรงงานเด็ก ปรับปรุงการจำแนกประเภทของอาชีพ อุตสาหกรรม และสถานภาพการทำงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลในปัจจุบัน เพื่อให้สามารถเปรียบเทียบข้อมูลกันได้ ปรับเขตการปกครองจากเดิมเขตสุขาภิบาลถูกนำเสนอรวมเป็นนอกเขตเทศบาลมารวมเป็นในเขตเทศบาลเนื่องจากพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. 2542

วัตถุประสงค์ที่สำคัญของการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร เพื่อประมาณจำนวนและลักษณะของกำลังแรงงานภายในประเทศ และในจังหวัดต่าง ๆ ในแต่ละไตรมาสของข้อมูลสถิติที่ได้จากการสำรวจ

1. จำนวนประชากรในวัยทำงาน (อายุ 15 ปีขึ้นไป) และจำนวนประชากรนอกวัยทำงานจำแนกตามเพศ

2. จำนวนประชากรในวัยทำงาน จำแนกตามสถานภาพแรงงาน อายุ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษาที่สำเร็จ

3. จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามลักษณะที่น่าสนใจ เช่น อายุ เพศ การศึกษาที่สำเร็จ อาชีพ อุตสาหกรรม สถานภาพการทำงาน ชั่วโมงทำงาน ค่าจ้าง เงินเดือน และผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ได้รับการจากการทำงาน

4. จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามลักษณะบางประการที่น่าสนใจ เช่น ระยะเวลาในการหางานทำ งานที่ทำครั้งสุดท้าย สาเหตุการว่างงาน เป็นต้น

2. คຸ້ມຮວມ

ประชากรที่อาศัยอยู่ในครัวเรือน ส่วนบุคคล และครัวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทคนงาน

3. ສັບດາຫ້ແຫ່ງການສຳຮວງ

หมายถึง ระยะเวลา 7 วัน นับจากวันก่อนวันสัมภาษณ์ย้อนหลังไป 7 วัน เช่น วันสัมภาษณ์คือ วันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2567 “ระหว่าง 7 วันก่อนสัมภาษณ์” คือ ระหว่างวันที่ 2 ถึงวันที่ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2567

4. ຄຳອີບາຍສັຖັພັດ/ແນວຄິດ/ຄຳຈຳກັດຄວາມ

สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ปรับปรุงแนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรหลายครั้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพที่แท้จริงทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศตลอดจนความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล และสอดคล้องกับมาตรฐานสากลขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) กับองค์การสหประชาชาติ (UN) แนวคิดและคำนิยามที่ใช้ในการสำรวจไตรมาสนี้ได้เริ่มใช้มาตั้งแต่รอบที่ 1 พ.ศ. 2526 มีการปรับปรุงบ้างตามลำดับ และตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ. 2544 ได้กำหนดอายุขั้นต่ำของประชากรวัยทำงานเป็น 15 ปี

ຄຳນິຍາມທີ່ສຳຄັນ ຯ ທີ່ໃຊ້ໃນການສຳຮວງ ມີດັ່ງນີ້ ຜູ້ມີງານຫຳ

ຜູ້ມີງານຫຳ ຫມາຍຄຶງ ບຸກຄລທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີ ຂຶ້ນໄປ ແລະໃນສັບດາຫ້ແຫ່ງການສຳຮວງມີລັກສະນະ ອຳ່ງໜຶ່ງອຳ່ງໄດ ດັ່ງຕໍ່ໄປ

1. ໄດ້ຫຳງານດັ່ງຕໍ່ໄປ 1 ຂົ່ວໂມງຂຶ້ນໄປ ໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງ ເງິນເດືອນ ຜລກ່າໄຮ ເງິນປັນຜລ ຄ່າຕອບແທນທີ່ມີລັກສະນະອຳ່ງໜຶ່ງອຳ່ງໄດ ສຳຮວງຜລງານ ທີ່ຫຳເປັນເງິນສດຫຼືສິ່ງຂອ

2. ໄດ້ຫຳງານຫຼືຫຳງານນ້ອຍກ່ວາ 1 ຂົ່ວໂມງ ແຕ່ເປັນບຸກຄລທີ່ມີລັກສະນະອຳ່ງໜຶ່ງ ອຳ່ງໄດດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ (ຊຶ່ງຈະຄຶງວ່າເປັນຜູ້ທີ່ປັກຕິມີງານ ປະຈຳ)

2.1 ຍັງໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນ ຄ່າຈ້າງ ຫຼື ຜລປະໂຫຼຸໜຶ່ງອຳ່ງ ຫຼືຜລກ່າໄຮຈາກງານ ຫຼືອຸຮກິດ ໃນຮະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຫຳງານ

2.2 ໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນ ຄ່າຈ້າງ ຫຼື ຜລປະໂຫຼຸໜຶ່ງອຳ່ງ ຫຼືຜລກ່າໄຮຈາກງານຫຼືອຸຮກິດ ໃນຮະຫວ່າງທີ່ໄດ້ຫຳງານ ແຕ່ຍັງມີງານຫຼືອຸຮກິດ ທີ່ຈະກັບໄປຫຳ

3. ຫຳງານອຳ່ງໜ້ອຍ 1 ຂົ່ວໂມງ ໂດຍໄດ້ ຮັບຄ່າຈ້າງໃນວິສາຫິກິດຫຼືໄຮນາເຄຊຕຣຂອຫຼັກ ຫຼັກຮືອນຫຼືສມາຊິກໃນຮືວຮືອນ

ຜູ້ວ່າງງານ

ຜູ້ວ່າງງານ ຫມາຍຄຶງ ບຸກຄລທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີ ຂຶ້ນໄປ ແລະໃນສັບດາຫ້ແຫ່ງການສຳຮວງມີລັກສະນະ ອຳ່ງໜຶ່ງອຳ່ງໄດ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

1. ໄດ້ຫຳງານແລະໄດ້ມີງານປະຈຳ ແຕ່ໄດ້ ຫາງານ ສມັກຮງານ ຫຼືອຸຮກິດບຣຣຸ ໃນຮະຫວ່າງ 30 ວັນກ່ອນວັນສມັກຮງານ

2. ໄດ້ຫຳງານແລະໄດ້ມີງານປະຈຳ ແລະ ໄດ້ຫຳງານຫຳໃນຮະຫວ່າງ 30 ວັນກ່ອນວັນສມັກຮງານ ແຕ່ພ້ອມທີ່ຈະຫຳງານໃນສັບດາຫ້ແຫ່ງການສຳຮວງ

ກຳລັງແຮງງານປັຈຈຸບັນ

ກຳລັງແຮງງານປັຈຈຸບັນ ຫມາຍຄຶງ ບຸກຄລ ທີ່ມີອາຍຸ 15 ປີຂຶ້ນໄປ ຊຶ່ງໃນສັບດາຫ້ແຫ່ງການສຳຮວງ ມີງານຫຳຫຼືວ່າງງານ ຕາມຄຳນິຍາມທີ່ໄດ້ຮະບຸຂ້າງດັ່ງນີ້

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล

กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ เป็นผู้ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้มีงานทำหรือผู้ว่างงาน แต่เป็นผู้รอฤดูกาลที่เหมาะสม เพื่อที่จะทำงาน และเป็นบุคคลที่ตามปกติจะทำงานที่ไม่ได้รับสิ่งตอบแทนในไร่นาเกษตรหรือธุรกิจ ซึ่งทำกิจกรรมตามฤดูกาล โดยมีหัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกคนอื่น ๆ ในครัวเรือนเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ

กำลังแรงงานรวม

กำลังแรงงานรวม หมายถึง บุคคลทุกคนที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงานปัจจุบัน หรือผู้ถูกจัดจำแนกอยู่ในประเภทกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลตามคำนิยามที่ระบุข้างต้น

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน

ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน หมายถึง บุคคลที่ไม่เข้าข่ายคำนิยามของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจ คือ

บุคคลซึ่งในสัปดาห์แห่งการสำรวจ มีอายุ 15 ปีขึ้นไป แต่ไม่ได้ทำงาน และไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากเป็นผู้ที่

1. ทำงานบ้าน
2. เรียนหนังสือ
3. ยังเด็กเกินไปหรือชรามาก
4. ไม่สามารถทำงานได้ เนื่องจากพิการทางร่างกายหรือจิตใจ หรือเจ็บป่วยเรื้อรัง
5. ไม่สมัครใจทำงาน
6. ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไรส่วนแบ่ง หรือสิ่งตอบแทนอื่น ๆ ให้แก่บุคคลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกในครัวเรือนเดียวกัน
7. ทำงานให้แก่องค์กรหรือสถาบันการกุศลต่าง ๆ โดยไม่ได้รับค่าจ้างผลกำไรส่วนแบ่งหรือสิ่งตอบแทนอย่างใด
8. ไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากเหตุผลอื่น

งาน

งาน หมายถึง กิจกรรมที่ทำที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่ทำแล้วได้รับค่าตอบแทนเป็นเงินหรือสิ่งของ ค่าตอบแทนที่เป็นเงิน อาจจ่ายเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน หรือรายชิ้น
2. กิจกรรมที่ทำแล้วได้ผลกำไร หรือหวังที่จะได้รับผลกำไรหรือส่วนแบ่งเป็นการตอบแทน
3. กิจกรรมที่ทำให้กับธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือผลกำไรตอบแทนอย่างใด ซึ่งสมาชิกในครัวเรือนที่ประกอบธุรกิจนั้น จะมีสถานภาพการทำงานเป็นประกอบธุรกิจส่วนตัวหรือนายจ้าง

อาชีพ

อาชีพ หมายถึง ประเภทหรือชนิดของงานที่บุคคลนั้นทำอยู่ บุคคลส่วนมากมีอาชีพเดียวสำหรับบุคคลที่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจมีอาชีพมากกว่า 1 อาชีพให้นับอาชีพที่มีชั่วโมงการทำงานมากที่สุด ถ้าชั่วโมงการทำงานแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่มีรายได้มากกว่า ถ้าชั่วโมงทำงานและรายได้ที่ได้รับจากแต่ละอาชีพเท่ากันให้นับอาชีพที่ผู้ตอบสัมภาษณ์พอใจมากที่สุด ถ้าผู้ตอบสัมภาษณ์ตอบไม่ได้ให้นับอาชีพที่ได้ทำมากที่สุดประเภทอาชีพ ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ.2554 ปรับใช้ตาม International Standard Classification of Occupation, 2008 (ISCO – 08) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ(ILO)

ก่อน พ.ศ. 2553 การจัดประเภทอาชีพจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอาชีพของประเทศไทยโดยอ้างอิงตาม International Standard Classification of Occupation, 1988 (ISCO – 88)

อุตสาหกรรม

อุตสาหกรรม หมายถึง ประเภทกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่ได้ดำเนินการโดยสถานประกอบการที่บุคคลนั้นกำลังทำงานอยู่ หรือประเภทของธุรกิจซึ่งบุคคลนั้นได้ดำเนินการอยู่ในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ถ้าบุคคลหนึ่งมีอาชีพมากกว่าหนึ่งอย่างให้นับที่อุตสาหกรรมตามอาชีพที่บันทึกไว้ การจัด

จำแนกประเภทอุตสาหกรรม ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ.2554 ปรับใช้ตาม Thailand Standard Industrial Classification, (TSIC 2009)

ก่อน พ.ศ.2553 การจัดประเภทอุตสาหกรรมจำแนกตามความเหมาะสมกับลักษณะอุตสาหกรรมของประเทศไทย โดยอ้างอิง International Standard Industrial Classification of All Economic Activities, (ISIC : 1989)

สถานภาพการทำงาน

สถานภาพการทำงาน หมายถึง สถานะของบุคคลที่ทำงานในสถานที่ทำงานหรือธุรกิจ แบ่งออกเป็น 5 ประเภท

1. นายจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองเพื่อหวังผลกำไรหรือส่วนแบ่ง และได้จ้างบุคคลอื่นมาทำงานในธุรกิจในฐานะลูกจ้าง

2. ประกอบธุรกิจส่วนตัวโดยไม่มีลูกจ้าง หมายถึง ผู้ประกอบธุรกิจของตนเองโดยลำพังผู้เดียว หรืออาจมีบุคคลอื่นมาร่วมกิจการด้วยเพื่อหวังผลกำไรหรือส่วนแบ่ง และไม่ได้จ้างลูกจ้าง แต่อาจมีสมาชิกในครัวเรือนหรือผู้ฝึกงานมาช่วยทำงาน โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือค่าตอบแทนอย่างอื่นสำหรับงานที่ทำ

3. ช่วยธุรกิจในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง หมายถึง ผู้ที่ช่วยทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้างในไร่นาเกษตร หรือในธุรกิจของสมาชิกในครัวเรือน

4. ลูกจ้าง หมายถึง ผู้ที่ทำงานโดยได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือน รายสัปดาห์ รายวัน รายชิ้น หรือเหมาจ่าย ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการทำงาน อาจจะเป็นเงินหรือสิ่งของ

ลูกจ้างแบ่งออกเป็น 3 ประเภท

4.1 ลูกจ้างรัฐบาล หมายถึง ข้าราชการ พนักงานเทศบาล พนักงานองค์การบริหารส่วนจังหวัด ตลอดจนลูกจ้างประจำและชั่วคราวของรัฐบาล

4.2 ลูกจ้างรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

4.3 ลูกจ้างเอกชน หมายถึง ผู้ที่ทำงานให้กับเอกชนหรือธุรกิจของเอกชน รวมทั้งผู้ที่รับจ้างทำงานบ้าน

5. การรวมกลุ่ม หมายถึง กลุ่มคนที่มาร่วมกันทำงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพึ่งตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกแต่ละคนมีความเท่าเทียมกันในการกำหนดการทำงานทุกขั้นตอนไม่ว่าเป็นการลงทุน การขาย งานอื่น ๆ ของกิจการที่ทำ ตลอดจนการแบ่งรายได้ให้แก่สมาชิกตามที่ตกลงกัน(การรวมกลุ่มดังกล่าวอาจจดทะเบียนจัดตั้งในรูปของสหกรณ์หรือไม่ก็ได้)

การจัดจำแนกประเภทสถานภาพการทำงาน ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 พ.ศ.2544 ใช้ตาม International Classification of Status in Employment, 1993(ICSE – 93) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) มีสถานภาพการทำงานเพิ่มขึ้นอีก 1 กลุ่ม คือ การรวมกลุ่ม (Member of Producers' Cooperative)

ชั่วโมงทำงาน

ชั่วโมงทำงาน หมายถึง จำนวนชั่วโมงทำงานจริงทั้งหมด ในสัปดาห์แห่งการสำรวจสำหรับบุคคลที่มีอาชีพมากกว่าหนึ่งอาชีพ ชั่วโมงทำงาน หมายถึง ยอดรวมของชั่วโมงทำงานทุกอาชีพ สำหรับผู้ที่มิงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจให้บันทึกจำนวนชั่วโมงเป็น 0 ชั่วโมง

การสำรวจก่อนปี พ.ศ.2544 ผู้ที่มีงานประจำซึ่งไม่ได้ทำงานในสัปดาห์แห่งการสำรวจให้นับจำนวนชั่วโมงทำงานปกติต่อสัปดาห์เป็นชั่วโมงทำงาน

รายได้ของลูกจ้าง

รายได้ของลูกจ้าง หมายถึง รายได้ของ ผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็นลูกจ้าง ที่ได้รับมาจากการทำงาน ของอาชีพที่ทำในสัปดาห์แห่งการสำรวจ ซึ่งประกอบด้วย ค่าจ้างและผลประโยชน์ตอบแทนอื่น ๆ สำหรับลูกจ้าง

ระยะเวลาของการหางานทำ

ระยะเวลาของการหางานทำ หมายถึง ระยะเวลาที่ผู้ว่างงานได้ออกหางานทำ ให้นับตั้งแต่วันที่เริ่มหางานทำจนถึงวันสุดท้ายก่อนวันสัมภาษณ์

คาบการแฉ่งนับ

คาบการแฉ่งนับ หมายถึง ระยะเวลาที่พนักงานออกไปสัมภาษณ์บุคคลในครัวเรือน ตัวอย่าง ซึ่งโดยปกติเป็นวันที่ 1-12 ของทุกเดือน

ประเภทของครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจ

ครัวเรือนที่อยู่ในขอบข่ายการสำรวจ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ครัวเรือนส่วนบุคคล ประกอบด้วย ครัวเรือนหนึ่งคน คือ บุคคลเดียวซึ่งหุงหาอาหาร และจัดหาสิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพ โดยไม่เกี่ยวกับผู้ใด ซึ่งอาจพำนักอยู่ในเคหสถานเดียวกันหรือครัวเรือนที่มีบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป ร่วมกันจัดหาและใช้สิ่งอุปโภคบริโภคที่จำเป็นแก่การครองชีพร่วมกัน ครัวเรือนส่วนบุคคล อาจอาศัยอยู่ในเคหะที่เป็นเรือนไม้ ตึกแถว ห้องแถว ห้องชุด เรือแพ เป็นต้น

2. ครัวเรือนกลุ่มบุคคล

2.1 ประเภทคนงาน ได้แก่ ครัวเรือน ซึ่งประกอบด้วย บุคคลหลายคนอยู่กินร่วมกัน ในที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น ที่พักคนงาน เป็นต้น

2.2 ประเภทสถาบัน ซึ่งหมายถึง บุคคลหลายคนอยู่ร่วมกันในสถานที่อยู่แห่งหนึ่ง เช่น สถานที่กักกัน วัด กรมทหาร โดยไม่แยกที่อยู่ เป็นสัดส่วนเฉพาะคนหรือเฉพาะครัวเรือน นักเรียนที่อยู่ประจำที่โรงเรียนหรือหอพักนักเรียน เป็นต้น **ไม่อยู่ในคัมภรรมของการสำรวจนี้**

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ได้จำแนกการศึกษาตามลำดับการศึกษา ที่สำเร็จ ดังนี้

1. ไม่มีการศึกษา หมายถึง บุคคล ที่ไม่เคยเข้าศึกษาในโรงเรียน หรือไม่เคยได้รับการศึกษา

2. ต่ำกว่าประถมศึกษา หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิม

3. สำเร็จประถมศึกษา หมายถึง บุคคลที่ สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หรือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 หรือชั้น ม.3 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

4. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.3 ม.ศ.3 หรือ ม.6 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

5. สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลาย

5.1 สายสามัญ หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษาประเภทสามัญศึกษาตั้งแต่ชั้น ม.6 ม.ศ.5 หรือ ม.8 เดิมขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับ การศึกษาที่สูงกว่า

5.2 อาชีวศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จ การศึกษาประเภทอาชีวศึกษาหรือวิชาชีพที่เรียน ต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า โดยมีหลักสูตรไม่เกิน 3 ปี และไม่สำเร็จระดับ การศึกษาที่สูงกว่า

5.3 วิชาการศึกษา หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษาประเภทวิชาการศึกษา(การ ฝึกหัดครู) ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ เทียบเท่าขึ้นไป แต่ไม่สำเร็จระดับการศึกษาที่สูงกว่า

6. อุฒมศึกษา

6.1 สายวิชาการ หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษา ประเภทสามัญศึกษาหรือ สายวิชาการ โดยได้รับวุฒิปัตระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี โท เอก

6.2 สายวิชาชีพ หมายถึง บุคคล ที่สำเร็จการศึกษา ประเภทอาชีวศึกษาหรือ สายวิชาชีพที่ได้รับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือเทียบเท่าอนุปริญญา ปริญญาตรี

6.3 สายวิชาการศึกษา หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษา ประเภทวิชาการศึกษา และได้รับประกาศนียบัตรระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี

7. อาชีวศึกษาระยะสั้น หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษา หรือการฝึกอบรมประเภทอาชีวศึกษาที่มีหลักสูตรไม่เกิน 1 ปี และได้รับประกาศนียบัตรหรือใบรับรองเมื่อสำเร็จการศึกษา พื้นความรู้ของผู้เข้าเรียนได้กำหนดให้แตกต่างตามวิชาเฉพาะแต่ละอย่างที่เรียน แต่อย่างต่ำต้องจบประถมศึกษาปีที่ 4 หรือเทียบเท่า

8. อื่น ๆ หมายถึง บุคคลที่สำเร็จการศึกษาที่ไม่สามารถเทียบชั้นได้

ผู้เสมือนว่างงาน

ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้ทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน โดยคิดจากผู้ที่อยู่ในภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ที่ยอยู่นอกภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

บทที่ 2

สรุปผลการสำรวจ

รายงานนี้เสนอผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรจังหวัดชุมพร โดยดำเนินการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1- 12 ของเดือนตุลาคม พฤศจิกายน และธันวาคม พ.ศ. 2567 ซึ่งเป็นการสำรวจไตรมาสที่ 4 ของปี ผลการสำรวจทำให้ทราบถึงภาวะการทำงาน การว่างงาน และลักษณะที่สำคัญบางประการของกำลังแรงงานในจังหวัดชุมพร ระหว่างเดือนตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2567

อนึ่ง จำนวนประชากรที่ใช้เป็นฐานในการประมาณผลตามระเบียบวิธีการสุ่มตัวอย่างสำหรับโครงการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร ตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 พ.ศ. 2557 เป็นต้นมา นั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สอดคล้องกับจำนวนประชากรที่ใช้ในการวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งได้จากการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553 - 2583 ที่จัดทำขึ้นใหม่โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตาราง ก จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ

หน่วย : คน

สถานภาพแรงงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป	402,449	100.0	193,728	100.0	208,721	100.0
กำลังแรงงานรวม	288,964	71.8	160,199	82.7	128,765	61.7
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	288,964	71.8	160,199	82.7	128,765	61.7
1.1 ผู้มีงานทำ	287,167	71.4	158,795	82.0	128,372	61.5
1.2 ผู้ว่างงาน	1,797	0.4	1,404	0.7	393	0.2
2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	-	-	-	-	-
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	113,485	28.2	33,529	17.3	79,956	38.3
1. ทำงานบ้าน	43,664	10.8	1,556	0.8	42,108	20.2
2. เรียนหนังสือ	29,415	7.3	15,300	7.9	14,115	6.8
3. เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ						
จนไม่สามารถทำงานได้	31,026	7.7	13,661	7.1	17,365	8.3
4. ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ผู้พิการ	4,660	1.2	253	0.1	4,407	2.1
5. อื่น ๆ	4,720	1.2	2,759	1.4	1,961	0.9
อัตราการว่างงาน		0.6		0.9		0.3

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน : $\frac{\text{ผู้ว่างงาน}}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม}} \times 100$

: - ไม่มีข้อมูล

1. ลักษณะของกำลังแรงงาน

ผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรของจังหวัดชุมพร ระหว่างเดือนตุลาคม - ธันวาคม พ.ศ. 2567 พบว่า จังหวัดชุมพรมีผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งสิ้นประมาณ 288,964 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 71.8 ของผู้มีอายุ 15 ปีขึ้นไป ประกอบด้วยผู้มีงานทำประมาณ 287,167 คน คิดเป็นร้อยละ 71.4 ผู้ว่างงานประมาณ 1,797 คน คิดเป็นอัตราว่างงาน ร้อยละ 0.6 สำหรับไตรมาสนี้ไม่มีผู้รอฤดูกาล

ส่วนผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน มีประมาณ 113,485 คน หรือร้อยละ 28.2 ของผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปทั้งหมด ซึ่งประกอบด้วยผู้ที่ทำงานบ้าน 43,664 คน คิดเป็นร้อยละ 10.8 เรียนหนังสือ 29,415 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้ 31,026 คน คิดเป็นร้อยละ 7.7 ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ผู้พิการ 4,660 คน และอื่น ๆ 4,720 คน คิดเป็นร้อยละที่เท่ากันคือ 1.2 (ตาราง ก)

2. การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงาน

อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานหรือร้อยละของประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน (รวมกำลังแรงงานที่รอฤดูกาลด้วย) ต่อประชากรที่มี อายุ 15 ปีขึ้นไปทั้งหมด พบว่า การมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของประชากรจังหวัดชุมพร ร้อยละ 71.8 ซึ่งเพศชายมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานมากกว่าเพศหญิง คือ ร้อยละ 82.7 และร้อยละ 61.7 ตามลำดับ

3. กำลังแรงงานที่เป็นผู้มีงานทำ

3.1 อาชีพ

ผู้มีงานทำส่วนใหญ่ทำงานเป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง มากที่สุด ประมาณ 139,285 คน คิดเป็นร้อยละ 48.5

โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 53.8 และร้อยละ 42.0) รองลงมา คือ พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ประมาณ 47,827 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 โดยสัดส่วนของหญิงสูงกว่าชาย (ร้อยละ 24.7 และร้อยละ 10.1) ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน ประมาณ 43,641 คน หรือร้อยละ 15.2 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 16.1 และร้อยละ 14.1) ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ประมาณ 17,100 คน หรือร้อยละ 6.0 โดยชายมีสัดส่วนการทำงานสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 7.9 และร้อยละ 3.5) (ตาราง ข)

ตาราง ข จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ

หน่วย : คน

อาชีพ	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	287,167	100.0	158,795	100.0	128,372	100.0
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และ ผู้บัญญัติกฎหมาย	3,992	1.4	2,000	1.3	1,992	1.6
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	10,395	3.6	1,795	1.1	8,600	6.7
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพ ที่เกี่ยวข้องด้านต่างๆ	6,947	2.4	2,292	1.4	4,655	3.6
4. เสมียน	7,781	2.7	3,441	2.2	4,340	3.4
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	47,827	16.7	16,073	10.1	31,754	24.7
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้และประมง	139,285	48.5	85,384	53.8	53,901	42.0
7. ช่างฝีมือ และผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	17,100	6.0	12,614	7.9	4,486	3.5
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	10,199	3.5	9,705	6.1	494	0.4
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	43,641	15.2	25,491	16.1	1,8150	14.1
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

3.2 อุตสาหกรรม

เมื่อพิจารณาถึงประเภทอุตสาหกรรมของผู้มีงานทำ พบว่า เกินครึ่งหรือร้อยละ 56.8 เป็นผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรม และนอกภาคเกษตร ร้อยละ 43.2 ส่วนใหญ่ทำงานในสาขาการขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ มีประมาณ 47,784 คน คิดเป็นร้อยละ 16.6 รองลงมา คือ การผลิต ประมาณ 17,613 คน หรือร้อยละ 6.1 ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ประมาณ 14,823 คน คิดเป็นร้อยละ 5.2 การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ

มีประมาณ 9,222 คน หรือร้อยละ 3.2 การก่อสร้าง ประมาณ 7,527 คน หรือร้อยละ 2.6 การศึกษา ประมาณ 6,652 คน หรือร้อยละ 2.3 การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า ประมาณ 5,842 คน หรือ ร้อยละ 2.0 กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคม สงเคราะห์ ประมาณ 4,957 คน หรือร้อยละ 1.7 กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ ประมาณ 3,372 คน หรือ ร้อยละ 1.2 กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย ประมาณ 2,143 คน หรือร้อยละ 0.8 ส่วนที่เหลือ กระจายอยู่ในอุตสาหกรรมประเภทอื่นๆ อีกร้อยละ 1.5 (ตาราง ค)

ตาราง ค จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ

หน่วย : คน

อุตสาหกรรม	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	287,167	100.0	158,795	100.0	128,372	100.0
- ภาคเกษตรกรรม	163,012	56.8	103,458	65.2	59,554	46.4
1. เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	163,012	56.8	103,458	65.2	59,554	46.4
- นอกภาคเกษตรกรรม	124,155	43.2	55,337	34.8	68,818	53.6
1. การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	164	0.1	98	0.1	66	0.1
2. การผลิต	17,613	6.1	8,654	5.4	8,959	7.0
3. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	846	0.3	501	0.3	345	0.3
4. การจัดหา การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสียและสิ่งปฏิกูล	288	0.1	168	0.1	120	0.1
5. การก่อสร้าง	7,527	2.6	6,134	3.9	1,393	1.1
6. การขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	47,784	16.6	22,723	14.3	25,061	19.5
7. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	5,842	2.0	4,551	2.9	1,291	1.0
8. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	14,823	5.2	2,823	1.8	12,000	9.3
9. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	294	0.1	194	0.1	100	0.1
10. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	2,143	0.8	412	0.3	1,731	1.3
11. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	-	-	-	-	-	-
12. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	1,277	0.5	498	0.3	779	0.6
13. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	706	0.2	481	0.3	225	0.2
14. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	9,222	3.2	4,998	3.1	4,224	3.3
15. การศึกษา	6,652	2.3	1,674	1.0	4,978	3.9
16. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	4,957	1.7	324	0.2	4,633	3.6
17. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	592	0.2	281	0.2	311	0.2
18. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	3,372	1.2	823	0.5	2,549	2.0
19. กิจกรรมการทำงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	53	0.0	-	-	53	0.0
20. กิจกรรมขององค์กรระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	-	-	-	-	-	-
21. ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

0.0 ข้อมูลมีน้อย

3.3 การศึกษา

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาที่สำเร็จของผู้มีงานทำ พบว่า ผู้มีงานทำจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ประมาณ 66,283 คน คิดเป็นร้อยละ 23.1 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 24.1 และร้อยละ 21.7) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประมาณ 61,315 คน คิดเป็น ร้อยละ 21.3 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 22.5 และร้อยละ 20.0) ระดับมหาวิทยาลัย ประมาณ 56,970 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 โดยหญิงมีสัดส่วนมากกว่าชาย (ร้อยละ 25.1 และร้อยละ 15.5)

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประมาณ 52,242 คน คิดเป็นร้อยละ 18.2 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 21.3 และร้อยละ 14.4) ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา ประมาณ 44,823 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 โดยหญิงมีสัดส่วนมากกว่าชาย (ร้อยละ 16.8 และร้อยละ 14.7) ส่วนผู้มีงานทำที่ไม่มีการศึกษา ประมาณ 5,534 คน คิดเป็นร้อยละ 1.9 โดยหญิงมีสัดส่วนมากกว่าชาย (ร้อยละ 2.0 และร้อยละ 1.9) (ตาราง ง)

ตาราง ง จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	หน่วย : คน					
	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	287,167	100.0	158,795	100.0	128,372	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	5,534	1.9	2,984	1.9	2,550	2.0
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	44,823	15.6	23,299	14.7	21,524	16.8
3. ประถมศึกษา	66,283	23.1	38,348	24.1	27,935	21.7
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	52,242	18.2	33,779	21.3	18,463	14.4
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	61,315	21.3	35,627	22.5	25,688	20.0
5.1 สายสามัญ	45,138	15.7	26,189	16.5	18,949	14.8
5.2 สายอาชีวศึกษา	16,177	5.6	9,438	6.0	6,739	5.2
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	56,970	19.9	24,758	15.5	32,212	25.1
6.1 สายวิชาการ	36,207	12.6	14,689	9.2	21,518	16.8
6.2 สายวิชาชีพ	13,425	4.7	8,575	5.4	4,850	3.8
6.3 สายวิชาการศึกษา	7,338	2.6	1,494	0.9	5,844	4.5
7. อื่นๆ	-	-	-	-	-	-
8. ไม่ทราบ	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล
0.0 ข้อมูลมีน้อย

3.4 สถานภาพการทำงาน

ในจำนวนผู้มีงานทำทั้งสิ้นประมาณ 287,167 คน เมื่อพิจารณาถึงสถานภาพการทำงาน ผลการสำรวจครั้งนี้ พบว่า ผู้ที่ทำงานส่วนตัว มีจำนวนสูงสุด ประมาณ 111,004 คน คิดเป็น ร้อยละ 38.7 โดยชายมีสัดส่วนมากกว่าหญิง (ร้อยละ 41.5 และร้อยละ 35.1) รองลงมาเป็น

ลูกจ้างเอกชน ประมาณ 78,504 คน คิดเป็น ร้อยละ 27.3 ผู้ที่ช่วยธุรกิจในครัวเรือนมีประมาณ 70,164 คน คิดเป็นร้อยละ 24.4 ลูกจ้างรัฐบาล มีจำนวนประมาณ 20,367 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1 และผู้ที่มีสถานภาพการทำงานเป็นนายจ้างมีจำนวน ต่ำสุด ประมาณ 7,128 คน คิดเป็น ร้อยละ 2.5 (ตาราง จ)

ตาราง จ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ

หน่วย : คน

สถานภาพการทำงาน	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	287,167	100.0	158,795	100.0	128,372	100.0
1. นายจ้าง	7,128	2.5	4,814	3.0	2,314	1.8
2. ลูกจ้างรัฐบาล	20,367	7.1	8,580	5.4	11,787	9.2
3. ลูกจ้างเอกชน	78,504	27.3	45,434	28.6	33,070	25.8
4. ทำงานส่วนตัว	111,004	38.7	65,917	41.5	45,087	35.1
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	70,164	24.4	34,050	21.5	36,114	28.1
6. การรวมกลุ่ม	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

3.5 ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์

ในจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดเป็นผู้ที่ทำงาน 40 - 49 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ สูงสุดมีประมาณ 97,706 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 34.0 รองลงมา คือ ผู้ที่ทำงาน 35 - 39 ชั่วโมง มีประมาณ 47,827 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 16.7 ผู้ที่ทำงาน 30 - 34 ชั่วโมง ประมาณ 44,947 คน หรือร้อยละ 15.7 ผู้ที่ทำงาน 20 - 29 ชั่วโมง มีประมาณ 43,794 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 15.2 ผู้ที่ทำงาน

50 ชั่วโมงขึ้นไป ประมาณ 30,134 คน หรือ ร้อยละ 10.5 ผู้ที่ทำงาน 10 - 19 ชั่วโมง ประมาณ 21,838 คน หรือร้อยละ 7.6 ผู้ที่ทำงาน น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีประมาณ 793 คน หรือร้อยละ 0.3 ส่วนผู้ที่ทำงาน 1 - 9 ชั่วโมง มีจำนวนเล็กน้อยประมาณ 128 คน เท่านั้น (ตาราง ฉ)

ตาราง ฉ จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ

หน่วย : คน

ชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	287,167	100.0	158,795	100.0	128,372	100.0
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	793	0.3	426	0.3	367	0.3
2. 1 - 9 ชั่วโมง	128	0.0	128	0.1	-	-
3. 10 - 19 ชั่วโมง	21,838	7.6	14,319	9.0	7,519	5.9
4. 20 - 29 ชั่วโมง	43,794	15.2	21,539	13.6	22,255	17.3
5. 30 - 34 ชั่วโมง	44,947	15.7	27,303	17.2	17,644	13.7
6. 35 - 39 ชั่วโมง	47,827	16.7	25,081	15.8	22,746	17.7
7. 40 - 49 ชั่วโมง	97,706	34.0	56,140	35.3	41,566	32.4
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	30,134	10.5	13,859	8.7	16,275	12.7

4. การว่างงาน

ในส่วนของจังหวัดชุมพรไตรมาส 4 ปี 2567 มีผู้ว่างงานทั้งสิ้น 1,797 คน เป็นชาย 1,404 คน คิดเป็นร้อยละ 78.1 หญิง 393 คน คิดเป็นร้อยละ 21.9 ของผู้ว่างงาน และมีอัตรา

การว่างงานที่วัดจากกำลังแรงงานรวม ร้อยละ 0.6 โดยชายมีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.9 และหญิง ร้อยละ 0.3 (ตาราง ข)

ตาราง ข จำนวนและอัตราการว่างงานของประชากร จำแนกตามเพศ

หน่วย : คน

เพศ	ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	ผู้ว่างงาน	
		จำนวน	อัตราการว่างงาน
กำลังแรงงานรวม	288,964	1,797	0.6
ชาย	160,199	1,404	0.9
หญิง	128,765	393	0.3

หมายเหตุ : อัตราการว่างงาน = $\frac{\text{ผู้ว่างงาน}}{\text{ผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม}} \times 100$

เมื่อเปรียบเทียบอัตราการว่างงานตั้งแต่ ปี 2563 – 2567 ของไตรมาสที่ 4 พบว่า ปี 2564 มีอัตราการว่างงานสูงสุดถึง ร้อยละ 0.9 รองลงมา ปี 2563 อัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.8 ปี 2565

มีอัตราการว่างงาน ร้อยละ 0.7 และปี 2567 มีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.6 ส่วนปี 2566 มีอัตราการว่างงานต่ำสุด ร้อยละ 0.4 (ตาราง ข)

ตาราง ข อัตราการว่างงานของประชากร ไตรมาส 4 ปี 2563 – 2567

หน่วย : ร้อยละ

อัตราการว่างงาน	ปี				
	2563	2564	2565	2566	2567
ไตรมาส 4	0.8	0.9	0.7	0.4	0.6

5. การเสมือนว่างงาน

จากการสำรวจข้อมูลไตรมาสที่ 4 ปี 2567 พบว่า มีผู้เสมือนว่างงานประมาณ 33,357 คน อยู่ในภาคเกษตรจำนวน 30,439 คน คิดเป็นร้อยละ 91.3 และอยู่นอกภาคเกษตรจำนวน 2,918 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7

การที่แรงงานกลุ่มนี้ยังมีชั่วโมงการทำงานอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนถึงความเปราะบางของ

ตลาดแรงงานไทยที่หลายธุรกิจพยายามปรับระดับ
ประกอบธุรกิจไว้ ไม่เลิกจ้าง แต่ใช้วิธีลดเวลาทำงาน
แรงงานกลุ่มนี้จึงอาจได้รับผลกระทบจากรายได้ที่
ลดลงตามชั่วโมงการทำงาน และหากเศรษฐกิจ
ฟื้นตัวได้ช้า จนส่งผลให้ธุรกิจต้องปิดตัวลง กลุ่มคน
ที่เสมือนว่างงาน ก็จะไปเปลี่ยนสถานภาพเป็น
ผู้ว่างงานได้ (ตาราง ณ)

ตารางที่ ณ จำนวนและร้อยละของผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเพศ

หน่วย : คน

อุตสาหกรรม	รวม		ชาย		หญิง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยอดรวม	33,357	100.0	20,716	100.0	12,641	100.0
1. ภาคเกษตร	30,439	91.3	19,766	95.4	10,673	84.4
2. นอกภาคเกษตร	2,918	8.7	950	4.6	1,968	15.6

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ระเบียบวิธี

ภาคผนวก ก ระเบียบวิธี

1. วิธีการสำรวจ

การสำรวจนี้คัมรวมครัวเรือนส่วนบุคคลและครัวเรือนกลุ่มบุคคลประเภทครัวเรือนคนงานที่อยู่ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลทุกจังหวัดทั่วประเทศ ยกเว้น ครัวเรือนชาวต่างชาติที่ทำงานในสถานทูตหรือองค์การระหว่างประเทศที่มีเอกสิทธิ์ทางการทูต

ในการสำรวจแต่ละเดือนได้ดำเนินการสำรวจทั่วประเทศทุกจังหวัด โดยใช้แผนการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Two-stage Sampling โดยหน่วยตัวอย่างขั้นที่ 1 คือ เขตแฉงนับ(Enumeration Area : EA) ซึ่งมีจำนวน 1,990 EA ตัวอย่าง จากจำนวนทั้งสิ้น 127,460 EA และหน่วยตัวอย่างขั้นที่ 2 คือ ครัวเรือน ซึ่งมีจำนวนครัวเรือนที่เป็นตัวอย่างทั้งสิ้น 27,960 ครัวเรือน หรือคิดเป็นจำนวนประชากรที่ตกเป็นตัวอย่างประมาณ 95,064 คน ซึ่งขนาดตัวอย่างในแต่ละเดือนดังกล่าวสามารถนำเสนอข้อมูลในระดับภาคและประเทศ จำแนกเขตการปกครอง แต่ไม่เพียงพอที่จะนำเสนอข้อมูลในระดับจังหวัดหรือพื้นที่ย่อยกว่านี้ ฉะนั้นเพื่อให้สามารถนำเสนอผลของข้อมูลในระดับจังหวัดได้ จึงได้ใช้ข้อมูลของการสำรวจในแต่ละเดือน 3 เดือนที่ติดต่อกันมารวมกัน เพื่อให้ได้ขนาดตัวอย่างเพียงพอ และทำการประมาณค่าข้อมูลยอดรวมของจังหวัดต่อไป เช่น กรณีสรุปรายงานผลการสำรวจในไตรมาสที่ 4 ของปี 2566 ก็ได้นำข้อมูลของเดือนตุลาคม พฤศจิกายน และธันวาคม พ.ศ. 2566 มารวมกัน เป็นต้น

สำหรับขนาดตัวอย่างของจังหวัดชุมพรใช้หน่วยตัวอย่างขั้นที่หนึ่ง จำนวน 66 EA หน่วยตัวอย่างขั้นที่สอง จำนวน 1,056 ครัวเรือนตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือนตัวอย่าง โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติจังหวัด โดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำการสัมภาษณ์ทุกคนจะมีคู่มือการปฏิบัติงาน การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้ในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนปฏิบัติงานไปในทางเดียวกัน

ส่วนการประมวลผลข้อมูลนั้นดำเนินการในส่วนกลางตามหลักวิชาสถิติ โดยนำข้อมูลที่ได้จากครัวเรือนตัวอย่างมาประมาณค่า โดยการถ่วงน้ำหนัก (Weighty) ซึ่งค่าน้ำหนักจะได้จากสูตรในการประมาณค่าที่เหมาะสมกับวิธีการเลือกตัวอย่าง เพื่อให้ได้ค่าประมาณของประชากรในแต่ละจังหวัดใกล้เคียงกับค่าที่แท้จริง

2. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจได้ดำเนินการพร้อมกันทั่วประเทศ ในระหว่างวันที่ 1-12 ของเดือนมกราคม – มีนาคม พ.ศ. 2567 สำหรับวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้การสัมภาษณ์หัวหน้าครัวเรือนหรือสมาชิกในครัวเรือนที่ตกเป็นตัวอย่าง โดยพนักงานสัมภาษณ์ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งมีประสบการณ์ในการสำรวจและพนักงานสัมภาษณ์ทุกคนจะมีคู่มือการปฏิบัติงานเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานให้เป็นแนวทางเดียวกัน

3. การปิดตัวเลข

ในตารางสถิติ ผลรวมของแต่ละจำนวนอาจไม่เท่ากับยอดรวม เนื่องจากข้อมูลแต่ละจำนวนได้มีการปิดเศษเป็นหลักพัน โดยอิสระจากกัน

ภาคผนวก ข
ตารางสถิติ

ตารางสถิติ

	หน้า
ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ	20
ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษา ที่สำเร็จและเพศ	21
ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ	22
ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอุตสาหกรรมและเพศ	23
ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ	24
ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ	25
ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ	26
ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามภาคอุตสาหกรรมและเพศ	27

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ

หน่วย : คน

สถานภาพแรงงาน	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป	402,449	193,728	208,721
กำลังแรงงานรวม	288,964	160,199	128,765
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	288,964	160,199	128,765
1.1 ผู้มีงานทำ	287,167	158,795	128,372
1.2 ผู้ว่างงาน	1,797	1,404	393
2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	-	-
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	113,485	33,529	79,956
1. ทำงานบ้าน	43,664	1,556	42,108
2. เรียนหนังสือ	29,415	15,300	14,115
3. เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้	31,026	13,661	17,365
4. ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ ผู้พิการ	4,660	253	4,407
5. อื่นๆ	4,720	2,759	1,961
ร้อยละ			
ประชากรอายุ 15 ปี ขึ้นไป	100.0	100.0	100.0
กำลังแรงงานรวม	71.8	82.7	61.7
1. กำลังแรงงานปัจจุบัน	71.8	82.7	61.7
1.1 ผู้มีงานทำ	71.4	82.0	61.5
1.2 ผู้ว่างงาน	0.4	0.7	0.2
2. กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	-	-
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	28.2	17.3	38.3
1. ทำงานบ้าน	10.8	0.8	20.2
2. เรียนหนังสือ	7.3	7.9	6.8
3. เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการ จนไม่สามารถทำงานได้	7.7	7.1	8.3
4. ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ ผู้พิการ	1.2	0.1	2.1
5. อื่นๆ	1.2	1.4	0.9
อัตราการว่างงาน	0.6	0.9	0.3

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

หน่วย : คน

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ยอดรวม	402,449	193,728	208,721
1. ไม่มีการศึกษา	7,674	3,639	4,035
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	80,543	31,745	48,798
3. ประถมศึกษา	85,375	44,349	41,026
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	79,565	45,352	34,213
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	80,185	41,145	39,040
5.1 สายสามัญ	60,333	30,190	30,143
5.2 สายอาชีวศึกษา	19,852	10,955	8,897
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	69,107	27,498	41,609
6.1 สายวิชาการ	45,106	16,499	28,607
6.2 สายวิชาชีพ	15,403	9,309	6,094
6.3 สายวิชาการศึกษา	8,598	1,690	6,908
7. อื่นๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	-	-	-
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	1.9	1.9	1.9
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	20.0	16.4	23.4
3. ประถมศึกษา	21.2	22.9	19.7
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	19.8	23.4	16.4
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	19.9	21.2	18.7
5.1 สายสามัญ	15.0	15.6	14.4
5.2 สายอาชีวศึกษา	4.9	5.6	4.3
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	17.2	14.2	19.9
6.1 สายวิชาการ	11.2	8.5	13.7
6.2 สายวิชาชีพ	3.8	4.8	2.9
6.3 สายวิชาการศึกษา	2.2	0.9	3.3
7. อื่นๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามอาชีพและเพศ

หน่วย : คน			
อาชีพ	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ยอดรวม	287,167	158,795	128,372
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญชาตติภพหมาย	3,992	2,000	1,992
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	10,395	1,795	8,600
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่าง ๆ	6,947	2,292	4,655
4. เสมียน	7,781	3,441	4,340
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	47,827	16,073	31,754
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	139,285	85,384	53,901
7. ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	17,100	12,614	4,486
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	10,199	9,705	494
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	43,641	25,491	18,150
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ผู้จัดการ ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้บัญชาตติภพหมาย	1.4	1.3	1.6
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่าง ๆ	3.6	1.1	6.7
3. เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่าง ๆ	2.4	1.4	3.6
4. เสมียน	2.7	2.2	3.4
5. พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	16.7	10.1	24.7
6. ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือในด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	48.5	53.8	42.0
7. ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	6.0	7.9	3.5
8. ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักร และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	3.5	6.1	0.4
9. ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	15.2	16.1	14.1
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและเพศ

หน่วย : คน			
อุตสาหกรรม	รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	287,167	158,795	128,372
1. เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	163,012	103,458	59,554
2. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	164	98	66
3. การผลิต	17,613	8,654	8,959
4. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	846	501	345
5. การจัดหาน้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	288	168	120
6. การก่อสร้าง	7,527	6,134	1,393
7. การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	47,784	22,723	25,061
8. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	5,842	4,551	1,291
9. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	14,823	2,823	12,000
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	294	194	100
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	2,143	412	1,731
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	-	-	-
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	1,277	498	779
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	706	481	225
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	9,222	4,998	4,224
16. การศึกษา	6,652	1,674	4,978
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	4,957	324	4,633
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	592	281	311
19. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	3,372	823	2,549
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	53	-	53
21. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	-	-	-
22. ไม่ทราบ	-	-	-
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	56.8	65.2	46.4
2. การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	0.1	0.1	0.1
3. การผลิต	6.1	5.4	7.0
4. ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	0.3	0.3	0.3
5. การจัดหาน้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	0.1	0.1	0.1
6. การก่อสร้าง	2.6	3.9	1.1
7. การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	16.6	14.3	19.5
8. การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	2.0	2.9	1.0
9. ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	5.2	1.8	9.3
10. ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	0.1	0.1	0.1
11. กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	0.8	0.3	1.3
12. กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	-	-	-
13. กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	0.5	0.3	0.6
14. กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	0.2	0.3	0.2
15. การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	3.2	3.1	3.3
16. การศึกษา	2.3	1.0	3.9
17. กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1.7	0.2	3.6
18. ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	0.2	0.2	0.2
19. กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	1.2	0.5	2.0
20. กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	0.0	-	0.0
21. กิจกรรมขององค์การระหว่างประเทศและภาคีสมาชิก	-	-	-
22. ไม่ทราบ	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

0.0 ข้อมูลมีน้อย

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามสถานภาพการทำงานและเพศ

หน่วย : คน

สถานภาพการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ยอดรวม	287,167	158,795	128,372
1. นายจ้าง	7,128	4,814	2,314
2. ลูกจ้างรัฐบาล	20,367	8,580	11,787
3. ลูกจ้างเอกชน	78,504	45,434	33,070
4. ทำงานส่วนตัว	111,004	65,917	45,087
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	70,164	34,050	36,114
6. การรวมกลุ่ม	-	-	-
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. นายจ้าง	2.5	3.0	1.8
2. ลูกจ้างรัฐบาล	7.1	5.4	9.2
3. ลูกจ้างเอกชน	27.3	28.6	25.8
4. ทำงานส่วนตัว	38.7	41.5	35.1
5. ช่วยธุรกิจครัวเรือน	24.4	21.5	28.1
6. การรวมกลุ่ม	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงการทำงานต่อสัปดาห์และเพศ

หน่วย : คน

ชั่วโมงการทำงาน	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ยอดรวม	287,167	158,795	128,372
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	793	426	367
2. 1 - 9 ชั่วโมง	128	128	-
3. 10 - 19 ชั่วโมง	21,838	14,319	7,519
4. 20 - 29 ชั่วโมง	43,794	21,539	22,255
5. 30 - 34 ชั่วโมง	44,947	27,303	17,644
6. 35 - 39 ชั่วโมง	47,827	25,081	22,746
7. 40 - 49 ชั่วโมง	97,706	56,140	41,566
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	30,134	13,859	16,275
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	0.3	0.3	0.3
2. 1 - 9 ชั่วโมง	0.0	0.1	-
3. 10 - 19 ชั่วโมง	7.6	9.0	5.9
4. 20 - 29 ชั่วโมง	15.2	13.6	17.3
5. 30 - 34 ชั่วโมง	15.7	17.2	13.7
6. 35 - 39 ชั่วโมง	16.7	15.8	17.7
7. 40 - 49 ชั่วโมง	34.0	35.3	32.4
8. 50 ชั่วโมงขึ้นไป	10.5	8.7	12.7

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

0.0 ข้อมูลมีน้อย

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของผู้มีงานทำ จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จและเพศ

หน่วย : คน

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ยอดรวม	287,167	158,795	128,372
1. ไม่มีการศึกษา	5,534	2,984	2,550
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	44,823	23,299	21,524
3. ประถมศึกษา	66,283	38,348	27,935
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	52,242	33,779	18,463
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	61,315	35,627	25,688
5.1 สายสามัญ	45,138	26,189	18,949
5.2 สายอาชีวศึกษา	16,177	9,438	6,739
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	56,970	24,758	32,212
6.1 สายวิชาการ	36,207	14,689	21,518
6.2 สายวิชาชีพ	13,425	8,575	4,850
6.3 สายวิชาการศึกษา	7,338	1,494	5,844
7. อื่น ๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	-	-	-
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
1. ไม่มีการศึกษา	1.9	1.9	2.0
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	15.6	14.7	16.8
3. ประถมศึกษา	23.1	24.1	21.7
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	18.2	21.3	14.4
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	21.3	22.5	20.0
5.1 สายสามัญ	15.7	16.5	14.8
5.2 สายอาชีวศึกษา	5.6	6.0	5.2
5.3 สายวิชาการศึกษา	-	-	-
6. มหาวิทยาลัย	19.9	15.5	25.1
6.1 สายวิชาการ	12.6	9.2	16.8
6.2 สายวิชาชีพ	4.7	5.4	3.8
6.3 สายวิชาการศึกษา	2.6	0.9	4.5
7. อื่น ๆ	-	-	-
8. ไม่ทราบ	-	-	-

หมายเหตุ : - ไม่มีข้อมูล

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของผู้เสมือนว่างงาน จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเพศ

หน่วย : คน

อุตสาหกรรม	รวม	ชาย	หญิง
จำนวน			
ยอดรวม	33,357	20,716	12,641
ภาคเกษตร	30,439	19,766	10,673
นอกภาคเกษตร	2,918	950	1,968
ร้อยละ			
ยอดรวม	100.0	100.0	100.0
ภาคเกษตร	91.3	95.4	84.4
นอกภาคเกษตร	8.7	4.6	15.6

ผู้เสมือนว่างงาน หมายถึง ผู้ทำงานน้อยกว่า 4 ชั่วโมงต่อวัน โดยคิดจากผู้ที่อยู่ในภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 20 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และผู้ที่ยอยู่นอกภาคเกษตร ทำงานน้อยกว่า 24 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ยึดหลักวิชา พร้อมหาสิ่งใหม่ ใส่ใจลูกค้า
ศรัทธาองค์กร เอื้ออาทรต่อกัน รักมั่น สสช

สำนักงานสถิติจังหวัดชุมพร